

Çocuk ve Quokka

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Quokka

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak, güneşli bir sabah, Leo adında bir çocuk bir vapurdan küçük bir adaya adım attı. Sıcak açık kahverengi teni, kısa kıvrıkcık koyu kahverengi saçları ve burnunun üzerinde çiller olan yuvarlak, dost canlısı bir yüzü vardı. Parlak sarı bir tişört, mavi şort ve kırmızı spor ayakkabı giyyordu. Küçük kanvas sırt çantasında bir demet renkli karton tabela ve bir kalem taşıyordu. Leo hayvanları severdi ve keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Geniş kenarlı şapkalı ve haki üniformalı uzun boylu bir korucu, Leo'yu iskelede karşıladı. Koyu esmer teni güneşte parlıyordu ve sıcak koyu gözleri gülümsüyordu. 'Adaya hoş geldin!' dedi. 'Burada quokka adında özel bir hayvanımız var. Onlar mutlu bir gülümsemesi olan küçük keseliler.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Bir tanesini görmek için sabırsızlanıyorum!' dedi.

Korucu, Leo'yu çalılarla çevrili kumlu bir patika boyunca yürüttü. Kısa süre sonra Leo, yaklaşık bir kedi büyüklüğünde küçük bir yaratık fark etti. Yumuşak kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı, minik yuvarlak kulakları ve gülümsemeye benzeyen nazıkçe yukarı kıvrılmış bir ağzı vardı. Quokka merakla daha da yaklaştı. Leo'nun kalbi sevinçle çarptı. 'Bana gülümsüyor!' diye fısıldadı.

Leo daha yakından bakmak için bir adım attı, ama quokka geri sıçradı ve bir çalının arkasına saklandı. Korucu nazikçe Leo'nun omzuna dokundu. 'Yabani hayvanların kendilerini güvende hissetmek için alana ve sessizliğe ihtiyaçları var,' diye açıkladı. 'Çok yaklaşırsak ya da yüksek ses çıkarırsak korkarlar.' Leo anlayışla başını salladı. Quokka'nın korkmuş değil, mutlu hissetmesini istiyordu.

Korucu, Leo'ya patikanın yakınındaki bir tabelayı gösterdi. 'Bu, ziyaretçilere güvenli bir mesafe korumalarını söylüyor,' dedi. 'Ama bazı insanlar unutuyor.' Leo, kameralı ve güneş şapkalı bir grup ziyaretçinin başka bir quokka'nın etrafında toplanıp yüksek sesle konuştuğunu izledi. Quokka gergin görünüyordu ve hızla kaçtı. Leo üzüldü. Yardım etmek istiyordu.

Leo, quokka'nın gülümsemesini ve insanlar çok yaklaştığında nasıl kaybolduğunu düşündü. Sırt çantasındaki kartonu ve kalemi hatırladı. 'Bir fikrim var!' dedi. 'İnsanlara quokkalara saygı göstermelerini hatırlatan tabelalar yapabilirim.' Korucunun yüzü aydınlandı. 'Bu harika bir fikir, Leo. Hadi birlikte çalışalım.'

Korucu istasyonuna döndüklerinde Leo renkli kartonlarını bir masaya yaydı. Büyük bir gülümsemesi olan dost canlısı bir quokka çizdi ve parlak harflerle yazdı: 'Güvenli bir mesafe koruyun.' Bir başka tabela daha yaptı: 'Sessizce izleyin.' Kırmızı, mavi, sarı ve yeşil kalemler kullandı. Her tabela neşeli ve açıktı. Korucu, mutlu quokkalar ve sakin ziyaretçilerin resimlerini eklemesine yardım etti.

Leo ve korucu, tabelaları quokkaların yaşadığı patikalar boyunca yerleřtirdi. Bir tabela gölgeli bir ağacın yanında, bir diğeri kumlu bir açıklıkta ve üçüncüsü plajın yakınında duruyordu. Tabelalar güneşte parlıyordu. Ziyaretçiler durup onları okudu. Bazıları başını salladı ve gülümsedi. Leo gurur duydu. Tabelaların bir fark yaratacağını umuyordu.

Ertesi gün Leo, tabelaların işe yarayıp yaramadığını görmek için patikaya döndü. Kameralı ve güneş şapkalı bir aile bir quokka izliyordu. Etrafını sarmak yerine uzakta durdular ve yumuşak seslerle konuştular. Quokka rahatladı ve biraz yaprak kemirdi. Gülümsemesi daha da büyük görünüyordu. Leo sırttı. 'İşe yarıyor!' diye fısıldadı korucuya.

Daha fazla ziyaretçi tabelaları okuyup onlara uydu. Güvenli bir mesafe korudular ve sessizce izlediler. Quokkalar sakince zıplayıp durdular, küçük gülümsemeleri parlaktı. Leo bir quokka'nın korkmadan patikaya yaklaştığını gördü. Parlak koyu gözlerle ona baktı. Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Adayı daha mutlu bir yer yapmaya yardım ettiğini biliyordu.

Korucu herkesi etrafına topladı ve Leo'yu övdü. 'Tabelaların sayesinde ziyaretçiler yabani hayatımıza saygı göstermeyi öğreniyor,' dedi. Ziyaretçiler alkışladı. Leo'nun yanakları pembeye döndü. Huzurlu ve gülümseyen quokkalara baktı. Saygı göstermenin hayvanların tadını çıkarmanın en iyi yolu olduğunu fark etti. Bu hem hayvanları hem de insanları mutlu ediyordu.

Leo daha da fazla tabela yapmaya karar verdi. Üstünde bir kalp olan bir quokka çizdi ve yazdı: 'Yabani hayata saygı gösterin.' Ekledi: 'Onlara alan verin.' Bu tabelaları yeni ziyaretçilerin ilk göreceği şekilde vapur iskelesine yerleştirdi. Korucu ona başparmağıyla onay işareti yaptı. 'Sen quokkaların gerçek bir dostusun,' dedi. Leo'nun yüzü ışıldadı.

Kısa süre sonra bütün ada daha sakin görünüyordu. Ziyaretçiler yumuşak adımlarla yürüdüler ve mesafelerini korudular. Quokkalar özgürce zıplayıp durdular, gülümsemeleri genişti. Leo bir kayanın üzerine oturdu ve bir quokka'nın ot kemirdiğini izledi. Kaçmadı. Ona güveniyor gibiydi. Leo derin bir gurur duydu. Nezaket ve yaratıcılıkla bir fark yaratmıştı.

Son gününde Leo, korucuya ve quokkalara veda etti. Korucu ona 'Yabani Hayat Dostu' yazan küçük bir rozet verdi. Leo onu gururla taktı. Vapur uzaklaşırken adaya el salladı. Quokkaların mutlu ve güvende kalacağını biliyordu. Ve ona saygıyı öğreten gülümseyen keseliyi her zaman hatırlayacaktı.

Eve döndüğünde Leo herkese quokkaları ve tabelaları anlattı. Okulu için küçük bir afiş yaptı: 'Yabani hayvanların alana ve sessizliğe ihtiyacı var.' Arkadaşları dikkatle dinledi. Leo mutlu hissetti. Yabani hayata saygı göstermenin önemli olduğunu öğrenmişti. Ve renkli tabelaları olan küçük bir çocuğun bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Artık ada hem hayvanlar hem de ziyaretçiler için mutlu bir yuva. Quokkalar zıplayıp gülümsüyor, ziyaretçiler güvenli bir mesafeden sessizce izliyor. Leo'nun tabelaları hâlâ patikalar boyunca duruyor, parlak ve neşeli. Peki Leo? Tekrar ziyaret etmeyi hayal ediyor. Çünkü saygı gösterdiğimizde herkesin kazandığını biliyor. Son.